

SLOVENSKI NAROD.

Velja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznamilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Resni dnevi.

II.

Grobovje krije one naše moše, ki so narodu posvetili v temo njegovega prejšnjega življenja. Koliko navdušenega, koliko plodonosnega dela kaže nam življenje teh mož in koliko trpljenja, koliko žrtev teh mož nagromadenih je v tem, kar v življenji našega naroda nahajamo! Če družega ničesar ne štejemo dobrega, to lepo, to neprecenljivo so nam ti duhovni domovinske ljubezni zapustili, da so narod naš tudi v najskritejših kotih domovine — maso — našega ljudstva zdramili; ona se zaveda, ona hodi za načela v boj, za načela ohranitve naroda slovenskega. Ta masa ima zdaj svoj politični katekizem v glavi in ne redke so prikazni v priprostem našem moži, da mu v srci nekaj živi, kar se zove patrijotizem. — Kdo je tako drzen, da se bo tega bisera našega duševnega premoženja lotil; kdo tako krut, da bo delo, trpljenje naših navedenih množ s tem oskrunjal, da bi temu komaj in s teškimi naporu zdramljenemu ljudstvu črt do onih jemal, ki mu vsaki dan, vsako uro tirajo njegov jezik iz šole, iz sodnije, ki robec pred nos de-

vajo, ako se o tem ljudstvu govori, ki njegove pokrajine kot bodoče domovanje svojih sinov zmatrajo, ki mu ne privoščijo mrzle vode; kateri domoljub, ki okolu sebe pogleda ter trpki položaj našega naroda vidi, hoče temu revnemu ljudstvu iztrgati ljubezen, samosvestno ljubezen do ljubega domačega ognjišča? — Ministerijalni bodimo, ministerijalni tirjajmo svoje pravice, je najnovejše glasilo. Torej, ti slovenski trpin, ki hodiš z nemškim odlokom od hiše do hiše, da izveš, koliko imaš plačati, trpi še dalje, ne bodi nevoljen, če se ti je nemški odlok slabo tolmačil in bil kontumaciran, — hodi dalje v ono šolo, kjer se toliko naučiš, da nemaš kaj pozabiti, poslali ti bodo svetega Duha in pameten bodeš, kakor oni, ki se je 8 let v svojem jeziku učil. Vlada bo one ljudi v tvojej deželi, ljubi trpin slovenski, ki se protivijo tvojej koristi, in one zvonaj tvojih krajev, koji že komaj čakajo, da bi tvoj govor izginil z zemlje in bi ti bil le ubogi vincar, ali težak v njihovej službi, z mogočno silo v tvoje najboljše prijatelje preustrojila in v tvojih krajih se bo živelo in ravnalo tako, kakor pri tvojih nemških sosedih!

To vse bodo tvoji poslanci izprosili. Ali miren bodi, ne brigaj se za nič, kar je javnega prava, to ti naj bo deveta briga. Dosti ne razumeš tega, še to pozabi, kar si slišal iz ust onih, kojim je žarila ljubezen, gorka ljubezen do tebe trpina na lici! — „Komur Bog dobro hoče, temu ne podari pravo, temu da boj, trpek boj za pravo.“ Ne, uspavali nas ne bodete vi, nemara v prvem pogledu na lastni svoj žep misleči proroki! — V Avstriji Slovanom prijazne vlade hitro jašejo. Ali naj potem, ko pridejo časi opozicije, tam začnemo, kjer so naši gori omenjeni že umrli moše začeli! Ali naj se to, kar je kategorični imperativ našega življenja: boj, pazljivost opusti, naj se, kar jedino nas reši pred germanizacijo, tudi brez trušnega boja v najpravičnejših časih napredujočo, — razmotrivanje naših razmer, primerjanje z razmerami družih narodov ter terjatev boljših, — budenje, ustrajno delo vrže mej zastarelo šaro!

Ali smemo to vse storiti, ako smo ministerijalni? — Ne mislite, da smo tako nespametni, da bi kar brez vse glave šli za vami, kamor vas vaša služba ali vaš egoizem vleče!

Še nas je nekaj taci, ki ne teže po fotelji kacega parlamenta, še nas je taci, ki za skledo leče ne prodajo plod narodnega trpkega dela zadnjih 40 let!

Ministerijalni bodimo! O da, in najskrivljenejši vladni „stimmvieh“, če hočete, prijaznej nam vladi ali le tedaj, ko bi bil mej nami in Nemci drug narod; — z lahonstvom, ki se krepkega pridušanja slovenskega vojaka zboji, bi že mi opravili! Pet let že imamo prijazno nam vlado; — kaj pa že imamo dobrega? Da se moše, ki so slovenskega jezika zmožni, kot uradniki nastavlajo! Dobro, naravno je to, ali pri nas na Slovenskem čudna, čudna prikazen. Ali bi pa to kaki poslanci omogočili, ki bi bili brezpogojno ministerijalni? Naši dozdani poslanci neso Bog si ga vedi kaj opravili, — morebiti so parkrat brod zamudili, — ali v njihovo čast se mora reči, da so taki bili, o kojih vlada ni misliti smela in tudi ni mislila, da jih ima za vsako ceno. — Ako bi to bili, bogme, še to malo, kar nam je dobrega, seveda prav naravnega prišlo, (inostranec bi se kar čudil, da mi veselja poskakujemo, ker se našinci nastavlajo kot uradniki), ne bi mogli beležiti v svojo knjigo.

In kar šest let naj ta vladni „stimmvieh“ na Dunaji sedi! Prijatelj, ki ministerijalnost naših bodočih poslancev terjaš, — misliš se sicer že v fotelji v Dunajskem parlamentu in zaradi tega je dobro, da že zgodaj pripravljáš privržence svoje doma; — ti boš ministerijalen, to je brez dvoma, ti boš vedno tam, kjer tvoje gmotno stališče ne bo škode trpelo, ali tam ne, kjer riskuješ, da te poženo v kak hud kraj; ali ne terjaj tega tudi od vseh družih! Kaj pa bo ubogi narod počel tekom šestih dolzih let, ako ministerijalnost ničesar ne dožene, ali le morebiti to, da bi uboga para Dolenjec še sam moral vlačiti vagone na železnici, katero bi ministerijalnost na lastne stroške tega ubozega trpina zidala. Pa bilo bi še poskusiti, ali taki ministerijalni poslanci se v fotelji v parlamentu tako dobro čutijo, da se kar nič ne zmenijo za kako nezaupnico. S—c.

Afganska vojska.

Afganistan je — kakor skoro vse gorate dežele, — dežela vojakov. Vsak zna rabiti sablo in

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

(Dalje.)

Devetnajsto poglavje.

Kongregacionališka pridiga.

Pri mojem dohodu se služba božja še ni bila začela. Nič ni bolj žalostnega od templja protestantskega. Klopi iz hrasta in veliki oboji z deskami, ki zidove temni; nič slik, nič cvetlic, nič lučij; vse je nekako mračno in žalostno, kar tudi čute ostekleni. Rekel bi skoro: bogočeščenje za slepce. Ne motim se, bil je tu neki kinč: bila je široka deska, na katerej je bilo z velikanskimi številkami zapisano število 129.

Cerkev je bila popolnem polna; a ta pobožna množica bila je mutasta. Kot okamnel na svojem prostoru in v svojo črno knjigo zamaknem molil je vsak vernik, kot bi bil z Bogom sam na svetu. Prav nič šumenja, prav nič premikanja stolov; nič onega mičnega šepanja in onega poklanjanja mej

lepimi gospemi, ki rade puste svojo pobožnost in svoje novo oblačilo občudovati; nič onega ljubkega nereda, po katerem so naše cerkve dvoranam oliskane družbe nekako podobne; vladala je gozdna tihota.

Na zadnje ustopil je duhovnik. Precej se je iznad klopi zibala harmonija (soglasje), milejša od vzdihljejev vetra nad valovi. Moški, ženske, otroci, vsi so peli iz vsega srca z največo gorečnostjo in neskončnim vznesenjem. Prvikrat sem čutil, da petje je naravna molitev božja. Čudeč se mojemu molčanju pokazal je sosed mi s prstom na skrivnostno število ter mi je ponudil svojo pesmarico, ki je tudi napev k pesmi imela. Peli so 129. psalm ali bolje neki krščanski posnemek te vzvišene molitve, katero si je tudi katoliška cerkev za mrtvaške svečanosti prisvojila. Da jo z imenom imenujem, bila je De profundis, vzklik upanja in ljubezni, katerega pravo lepoto nam vsakdanja navada zakriva.

Iz globočine vpijem k tebi, o gospod! Gospod, usliši moj glas! Naj poslušajo tvoja ušesa glas moje prošnje! Gospod! ako boš na pregrehe gledal, kdo bo obstal, o gospod!

Toda pri tebi je sprava, in zavoljo tvoje postave čakam tebe, o gospod! Moja duša čaka njegove besede, moja duša v gospoda upa. Od jutranje straže do noči naj Izrael v gospoda upa; Ker pri gospodu je usmiljenje in pri njem je obilno odrešenje. In on bo rešil Izrael vseh njegovih hudobij. *)

*) Tako se glasi ta psalm v Wolfvem izdanji sv. pisma, III. str. 297 (Vulgata — Alioli: 130. psalm, hebrejski tekst pa 129). Francoski naš izvirnik pa ga ima tako le str. 172:

N'atends — tu pas mes cris au fond de cet abîme?
O mon Dieu, je meurs loin de toi?
Écoute — moi, Seigneur, je confesse mon crime,
Pardonne — moi! pardonne — moi!
Si d'une exacte main tu calculais l'offense,
Qui subsisterait devant toi?
Mais c'est toi qui toujours nous offres ta clémence,
Aussi je m'assure en ta loi.
Oui! je prends pour appui ta parole éternelle,
Mon âme espère en ton amour,
Et je t'attends, mon Dieu! comme la sentinelle
Attend la naissance du jour.
Courage donc, mon âme! Il est là-haut un père
Qui te regarde en ta prison;
C'est lui qui d'Israël rachète la misère,
C'est lui qui paiera ta rançon.

streljati s puško. Ne more se pa reči, da bi v tej deželi bila redna vojska v evropskem smislu. Njena vojna organizacija je jako podobna črnogorske. V mirnih časih vzdržava se le neznatno število vojniki na državne stroške in ti vojaki služijo le pri policiji. V slučaju vojne so pa gubernatorji posamičnih polzavisnih provincij, iz katerih sestoji kraljestvo, zavezani dati vsak neko določeno število vojakov, pripravljenih za vojno. Ti novinci imajo nekatere jako dobre lastnosti, manjka pa njim skušnje in tehničnega znanja, zato se skoro nikdar ne morejo ustavljati evropskim vojskam. Težko je določiti, koliko taci vojakov more v boj postaviti Afganistan, ker se večkrat prigodi, da gubernatorji s tem ali onim izgovorom ne določijo toliko vojakov, kolikor bi jih morali. Vender se da približno določiti število afganistanskih vojnihi sil, če se pomisli, da je za emira Šir Alija, stalna vojska štela 18 polkov pešcev, oblečenih in oboroženih, kakor angleški vojaki, štiri polke konjice in 20 topničarskih baterij. V afganskih trdnjavah ni dobrih topov. Glavno poveljništvo vseh vojsk pripada Kabulskemu emiru, vsakemu polku pa zapoveduje kak princ ali pa gubernator provincije. Častniki se tudi izbirajo brez ozira na vojne sposobnosti. Vojne zakonodaje skoraj ni. Plača vojakom se kaj neredno izplačuje, v največ slučajih se pa niti ne izplača. Pešci se nabirajo največ iz Afgancev, nekaj tudi iz Perzov in vojaških begunov angleško-indijske vojske. Za konjico se nabirajo največ Tatarji. Prebivalstvo, izmed katerega se nabirajo te vojske, ne broji nad 4.000.000, tedaj se sme s precejšnjo gotovostjo sklepati, da emirova vojska, izimši garnizij ne presega 80.000 mož. Kako škodo more napraviti taka vojska ruskim rednim vojskam, na to je sedaj težko odgovoriti. Vsekako pa Angleži več pričakujejo od teh vojsk, kakor bodo pa mogle opraviti. Ne da se tajiti, da bi te gorske čete, ko bi se jim pridružile še evropske vojske, ter bi jim zapovedovali angleški častniki, tudi marsikaj opravile. Ne ve se pa, ali bodo Afganci zaupali angleškemu častniku, in ali ne bodo sumili, da Anglija s tem le hoče pokoriti Afganistan.

O naših obrtnih razmerah.

(Govor gosp. M. Kunca v občnem zboru obrtnega društva kranjskega.)

Naše kranjsko obrtno društvo razlikuje se od družih obrtnih društev po glavnih mestih naše države v tem, da se je porodilo vsled takozvanega obrtniškega gibanja, dočim so druga obrtna društva ustanovljena bila pred desetletji pod drugačnim gaslom in z drugimi nazori, nego naše društvo. To je treba v pošteb jemati, če si predočimo napredek in veljavo drugih društev v primeri z zastankom našega društva. Brez vseh ovinkov moramo pripoznati, da je kranjsko obrtno društvo do sedaj le malo napredovalo ter da niti upati ni, da bi si v bližnjem času toliko opomoglo, da bi v mnogih važnih zadevah, s kakeršnimi se pečajo druga obrtna društva, ki pa imajo z našimi jednaka pravila, postalo uplivno in merodajno. Ne bodem trdil, da društvenega odbora ne zadeva nobena krivda, — da je dovolj žrtvoval; a glavni uzrok hiranja je, kar naravnost rečeno, spoznanje mej obrtnim stanom, da

so se varali pri vseh merodajnih faktorjih, ker se navzlic dovolj dolgemu času ni upeljala niti jedna reforma dejanski v življenje. Obrtni stan uničen je tolikanj, da si v obče sam brez varstvenih postav ne more pomagati. Tem huje pa je bil udarec, ko so obrtniki izpredvideli, da vsem lepim besedam ni sledilo nikakeršnega dejanja, in to ugonobilo je itak že malemu številu optimistov mej nami sleherni up.

Ker se je pa naše obrtno društvo pod znamenjem obrtniške reforme porodilo, je kaj naravno, da sedaj z reformo vred pojema in hira. Ne bodem danes preiskaval, akoravno se to vprašanje že marsikomu usiljuje, je li mar bila pot, katero je obrtni stan krenil, napačna; a to pa moram izreči, da društvenemu stališču ni bila povsem primerna, zategadelj tudi nevspešna.

Obrtno društvo navezalo je svoj napredek nekoliko preveč v okvir minljivega obrtniškega gibanja. To pa do sedaj ni napravilo dobrega utisa. Našli smo posebno pri zadržah le pojave nestrpnosti, v obče pa tolikanj pretirane terjatve, da je bilo že naprej videti, da se nikdar ne morejo spolniti. Izgled, ki nam najbolj v oči pada in ki je moral odpreti oči slehernemu obrtniku, nahajamo v središču vsega obrtnega gibanja, tam, kjer se je nameravalo usredotočiti vse sile obrtujočih stanov — na Dunaji. Lansko leto sklical se je na Dunaj tretji obrtniški shod, — udeležba iz državnih pokrajin bila je živahna, a voditelji obrtniškega gibanja na Dunaji spravili so s tem shodom naše opravičene terjatve s svojimi pretiranimi predlogi tolikanj obveljavo, da nam je predstojnik združnih skupin na Dunaji, g. državni poslanec Löblich, kot vspeh tretjega obrtniškega shoda naznanil, da je vlada ukazala obnoviti neko staro, že davno v veljavi stoječo naredbo glede „havziranja“!

Če se torej jednake pridobitve računajo že mej vspehe obrtniških shodov, potem ni čuda da postajamo mlačni; ter da nemamo nikakeršnega zupanja več v Dunajsko vodstvo. Neuplívnost slednjega pokazala se je pa še jasnejši pri volitvah v doleno-avstrijsko kupčijsko in obrtniško zbornico, pri kateri se vodstvu zadrž navzlic vsej agitaciji ni posrečilo, niti jednega kandidata spraviti v zbornico, dočim so kandidatje obrtnega društva z veliko večino izvoljeni bili. Če je tudi pri tem uplival kapital, je ta propad vendar znamenje da večina obrtnikov ne odobruje postopanja onih vodij, ki so s svojim postopanjem osmešili opravičene terjatve obrtnega stanu. Zbog tega tudi ni prišlo do osnovanja nameravane zveze vseh avstrijskih obrtnikov; ker razne dežele tako zbezanemu vodstvu ne morejo pripuščati, da bi je zastopalo.

Najbolj čudno znamenje vsega pa je to, da stojijo skoraj vsa obrtna društva v nasprotju z Dunajskim odborom in njegovimi principijalnimi nazori; ter da slednji obrtna društva smatrajo sovražniki obrtnega stanu; ne da bi imeli za to pravega in tehtnega povoda.

Razlika mej napori obstaja pa le v tem, da se obrtna društva ne navdušujejo za omejevanje obrtne svobode; marveč hočejo stanje obrtnikov zboljšati s tem, da jih izobražavajo; ter s seznavanjem obrtniških napredkov in s porabo novih izkušenj in iznajdeb skušajo utrditi stališče obrtnikov.

Da je to slednje koristno za vsacega obrtnika, na tem ni dvomiti; a velika večina, — da skoro vsi mali obrtniki ne morejo tacihi prilik porabiti; in sicer ne le zato; ker jim primankuje v take namene vsekako potrebnega kapitala, marveč tudi zato; ker bi jim poleg današnje fabriške produkcije: ko bi vsi hoteli delati z najnovejšimi stroji in družimi pripomočki — kaj hitro pošel delokrog, ki je že pri vsi primitivnosti rokodelstva od dne do dne manjši. Ko bi se obistnilo, da bi si vsak čevljar kupil stroj, ki izdeluje 100 parov čevljev na dan, kakor se je v rešitev malega rokodelstva že priporočalo, nastane vendar vprašanje: kje bode dobil čevljar dovolj kupcev za ogromno število svojih izdelkov? — Kaj pa bode potem tudi s pomočniki, ki živijo sedaj od dela svojih rok? Kakor je tedaj izobraževanje rokodelcev pospeševati, ostane vendar le istina, da stroj male obrtnije rešiti ne more, marveč da ji izpodkopava sedanja tla.

(Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 24. aprila.

Časopisi razun oficijoznih se nič prav pohvaljno ne izražajo o prestolnem govoru, s katerim se je zaključil državni zbor. Vsem se zdi le nekako suhoparno naštevanje predlog, katere so se rešile poslednjih šest let. Nekateri zmatrajo ta govor za nekak program, katerega se hoče vlada še nadalje držati. Prestolni govor se pred vsem ozira na narodnogospodarsko politiko, in iz tega se pred vsem sme sklepati, da vlada misli i na dalje baviti se z narodnogospodarskimi vprašanji. Mnogi so jako iznenadeni, da se ni nič omenilo, kaj se je doseglo, kar se tiče sporazumljenja in jednakopravnosti narodov. Saj si je vendar vlada zapisala enakopravnost vseh narodov na svoj program. Največ važnosti se pripisuje tem besedam, „da bode vlada vztrajno nadaljevala pot, kateri je nastopila, da dovrši, kar je začela“. Dobro pravi k temu „Wiener Allg. Zeitung“, katera se gotovo ne more šteti mej faki- zorne opozicijske liste: „V parlamentarno vladanih deželah bi se ministri izogibali že pred volitvami skozi usta vladarja oznanjevati svojo stabiliteto. Saj imajo še le volitve odločiti, v kakem duhu se bode dalje vladalo. Zagotovilo, da se bode v tem duhu dalje vladalo, prejudikuje splošnim volitvam, kake bi utegnile izpasti proti sedanji vladi. To se pravi, v družih parlamentarno vladanih deželah bilo bi tako. V Avstriji je pa drugače. Pri nas ne odločijo volilci, kak bode parlament in vlada, ampak vlada si sestavi večino, kakeršna jej ravno ugaja.“ To je prava slika našega navideznega parlamentarizma, ki je pa le nekak moderni absolutizem, ako je vezeti omenjenim besedam Dunajskega lista. — V klubih minulega državnega zbora brojili so 336 poslancev, 12 poslancev bilo je pa divjakov, 5 jih je pa pripadalo vladi. Najštevilnejši klub je bila združena levica. Brojila je 145 poslancev iz Česke, Spodnje in Zgornje-Avstrije, Moravske, Štirске, Slezije, Koroške, Tirolske, Bukovine, Solnogradske, Kranjske, Galicije in s Predarlskega. Česki klub brojil je 57 poslancev, 47 iz Česke in 10 iz Moravske. Klub desnega centra štel je 37 poslancev in sicer iz Dalmacije, Kranjske, Tirolske, Bukovine, Štirске, Zgornje Avstrije, Istre in Trsta. Centrov klub je imel nekatere poslance iz Zgornje Avstrije, Štirске, Spodnje Avstrije, Tirolske in Predarlske, klub liberalnega centra pa poslance iz Galicije, Tirolske, Istre, Trsta, Moravske, Goriske, Bukovine, Dalmacije, Kranjske in Slezije. Divjaki so bili iz Spodnje Av-

Po končanem petji jel je Truth govoriti. De Maestre ima popolnem prav, ko protestantskega pridigarja opredelja z besedami: gospod, črno oblečen, ki kaj častne stvari govori; noben človek ni bil duhovniku manj podoben kot moj ubogi prijatelj. Nič noše, ki bi ga od njegove črede ločila; nič odra ali lece, s katere bi bil svoje poslušalce pregledoval; govoril je kar na tleh s prav bratovsko priprostostjo. Rekel bi, da se je nalašč odrekal vseh pripomočkov zgovernosti. Oni glas, ki sedaj grmi, sedaj pa mirnejši in slajši postaje, ona roka, ki kliče maščevanja ali pa prosi odpuščenja, one sklenene roke, ki se proti nebesom vzdigujejo, one oči, ki iščejo Boga ter se zagledavši ga zasvetijo, vseh teh lepot krščanskega krasnorečja Truth ni prav nič poznal. Komaj je gibal z roko, komaj je povzdigoval glas, a vender je v tem priprostem govoru vladalo ono neizrečno soglasje, ki je najmanjše nitke srca pretresalo. Lehnejši in prozorniši nikdar ne more biti tančica, s katero vsak govor misli zakriva. Poslušali smo ne govornika, temveč moža in kristjana. Truth je govoril, kot navadno pravijo, kakor vsak govori, to se pravi, govoril je, kakor bi vsak rad govoril in kakor nikdo ne govori. Dano je le velikim du-

hovom velike misli izražati s splošno razumnimi besedami. Umetnost le posnema ter nikdar toli visoko ne sega.

Nekako tak-le bil je njegov govor. A kdo bi ponovil tresoči glas ginljivih njegovih besed? Besede zledené na papirji; te so ovenele cvetke, ki bojo in duh izgubé. Vender naj skusim naslikati podobo tega pouka, ki me je toli globoko ganil; res se je v tem svobodnem načinu obravnavati sv. evangelij kazala predrznost in izvirnost, ki ste me osupnili

Janez. XVIII., 37, 38.

Pilat mu je tedaj rekel: Tedaj si ti kralj? Jezus je odgovoril: Ti praviš, da sem jaz kralj. Jaz sem v to rojen in v to prišel na svet, da pričam o resnici. Vsak, kateri je iz resnice, posluša moj glas.

Pilat mu reče: Kaj je resnica? In ko je bil to rekel, šel je zopet ven k Judom in jim reče: Jaz ne najdem nobene krivice nad njim.

(Wolfovo izdanje sv. pisma V. str. 353.)

Bratje v Kristu!

Mej imeni, katera si je Krist na zemlji nadel, ne ponavlja se nobeno tolikrat, kot ime Resnica. Pred Pilatom se je Jezus zadnje svoje uro imenoval kralja; a kraljestvo njegovo ni od tega sveta, ampak

kraljestvo je resnice. Večer pred svojo smrtjo pri zadnji večerji s svojimi učenci zapusti jim za slovo to veliko besedo: Jaz sem pot, resnica in življenje; nikdo ne pride k očetu, če ne po meni. Z drugimi besedami, če hočemo ta hebrejski govor preložiti v sedanji jezik: Jaz sem živeča resnica, ki k Bogu pelje.

Živeča resnica, ali razumete pomen in sežaj teh besed? Ali jih ni mej vami mnogo, katerim je resnica le prazna beseda brez pomena, soznačnica (sinonim) za misel, ki se neprestanoma preminja in izpačuje? Koliko modrijanov bi rado govorilo s Pilatom: „Kaj je resnica?“ Včerašnjí splošnemu mnenju nasprotni izrek (paradoksom), jutranja zmota? Nič ni resničnega razven koristi sedanjega trenutka. Cesarju dopadati, uživati ter se ne meniti za drugi dan, to je največa modrost ljudi, ki se nadejajo, da bodo popolnem (z dušo in telesom) umrli.

Ne trpimo, da bi se ta neverski skepticizem povrnil. Ž njo bi le svojega duha obsodili k sužnosti in svoje srce k vsakateri popačenosti in hudobnosti. Kot prve dni sv. evangelija iščemo resnico, resnica nas bode osvobodila.

(Dalje prih.)

strije, Solnogradske, Česke in Galicije. Ministri so 2 poslanca iz Galicije, 1 iz Moravske, 1 Zgornje Avstrije in 1 iz Bukovine. Po stanu in poklici je bilo 140 plemenitnikov, iz teh 40 grofov, 25 baronov in 6 knezov; 130 veleposestnikov, 110 doktorjev, 43 odvetnikov, 35 dvornih svetnikov, kamornikov in cesarskih svetnikov, 21 velikih obrtnikov, 21 katoliških duhovnikov, 38 posestnikov, 18 načelnikov okrajnih zastopov in županov, 16 aktivnih c. kr. uradnikov, 16 tajnih svetnikov, 16 velikošolskih profesorjev, 15 upokojenih častnikov, 12 bivših ministrov, 10 c. kr. uradnikov v pokoji, 9 pisatelj in časnikiarjev, 7 c. kr. beležnikov, 7 zasobnih uradnikov, 7 privatnih, 7 srednješolskih profesorjev, 3 železniški ravnatelji, 3 upokojeni diplomati, 2 bankirja, 3 civilni inženjerji, 2 trgovca, 1 mali obrtnik, 1 protestantski duhovnik, 1 rabin, 1 mlinar, 1 stavbeni mojster, 1 arhitekt, 1 posestnik rudnika, 1 poštar, 1 veletržec, 1 lekar, 1 kavarnar. — Sedaj se je vendar posrečilo Dunajskim liberalnim listom priobčiti poročilo levičarjev o delovanju državnega zbora v poslednji dobi. Ono mesta, ki neso ugajala državnemu pravniku, so se izpustila. Ta manifest levičarjev kritikuje narodnogospodarsko politiko vlade in državnega zbora. Navaja, da so se povišali davki, ne da bi se bilo doseglo ravnotežje v budgetu. Posebno se pa pritožujejo ti Nemci, kako se zatirajo Nemcem pravice, in ponosno napovedujejo, da se bodo vedno potegovali za nemški državni jezik. Iz vsega tega manifesta se vidi, da pri levičarjih vsa spravljalna politika vlade ni imela nobenega uspeha. Levičarji hočejo sami vladati, drugače neso zadovoljni, naj se jih še tako boža in gladi. — Poročila iz nemškega Českega o volilnem gibanju so taka, da imajo tam baš energičnejši levičarji, kakor so dr. Knotz et tutti quanti največ upanja za zmago, za zmerne ljudstvo dosti ne mara.

V **hrvatskem** saboru pritoževal se je poslanec Mazzura, da Madjari zatirajo in more narodnogospodarski razvoj Hrvatske. Rekel je: bodi dovoljeno pri nagrobnem križu Hrvatske opoziciji pretakati solze. Na to se oglasi dr. Starčević: izderite križ in udrihajte po sovražnikih Hrvatske. Mazzura pravi na to: „Storite pa to vi, ker ste močnejši.“ Starčević: „Storimo vsi vzajemno.“ V daljšem govoru se je Mazzura pritoževal, da vlada hoče Hrvate narediti za sužnje ogerske. Ban ni odptoval v Reko, pozdravit prestolonaslednika, da ne bi priznal tako Reke za hrvatsko, da si tudi bi bil to imel storiti, ker je tajni svetnik. Da se Madjarom ne zameri, je ilojalno ravnal. Kršnjavi je zagovarjal vlado, potem pa obžaloval, da je srednje šolstvo jako pomanjkljivo. Priporoča, da bi se bolj gojili klasični jeziki, francoščina, italijanščina in nemščina. Starčevićevci kličejo: „ruščina, ruščina, je nam ljubša.“

Vnanje države.

Predvčeraj priredili so v Peterburgu slavnostni obed na čast slovanskim gostom, došlim v **Rusijo** k Metodovej slavnosti. Napiitnici na črnogorskega kneza in bivšega srbskega metropolita Mihajla bili sta z velikim navdušenjem vsprejeti. Poslednjemu odposlala se je sledeča brzobjavka: „Mi pijemo na zdravje vernega boritelja cerkve, zanesljivega prijatelja ruskega naroda, slavnega udeležitelja osvobodjenja Srbije, mučenika zaradi resnice, jedinega pravnega pastirja srbske cerkve.“ Črnogorski metropolit napil je v srbsčini prijateljstvu mej Rusijo in Črnogoro. Profesor Müller napil je srbskemu narodu.

Vojna nevarnost se vedno veča, to se ne da več tajiti. Ali pa bode do vojne prišlo, se pa še vender ne ve. Angleški, pa tudi ruski listi so vedno bolj preverjeni, da se **afgansko** vprašanje ne bode dalo rešiti mirnim potom. Anglija sicer ne zahteva ravno, da bi Rusija morala desavouirati generala Komorova, ampak hoče, da se začne neko preiskavanje o boji 30. marca, kdo ga je zakrivil. Rusi pa v to nečejo privoliti, češ, to bi žalilo vojaško čast Komarova. Rusija se pridno pripravlja za boj, v mnogih mestih nabirajo se svote, da se oborože kaperske ladije. Afgani pa mislijo nastaviti vojake od Balka čez Majmene do Herata, kajti boje se, da bi Rusi Balka ne vzeli in od tod nadlegovali Kabul in tako prisilili za nje ugoden mir. Znamenit je govor vodje angleških konservativcev, Salisburyja, s katerim je kritikoval vnanjo politiko Gladstonovo. Rekel je, da bode Rusija Anglijo spravila v Aziji v tak položaj, da bode prisiljena prepuustiti jej Carigrad. Ta mož tedaj sodi, da rusko daljno pomikanje v Aziji le pospešuje njeno politiko na Balkanu, a je ne zavira, kar so naši slovnofobi pričakovali.

Kakor se poroča iz Carigrada, so neki poslalniki nekaterih držav v ponedeljek pri vsprejemu vprašali **turškega** ministra vnanjih zadev, kako misli Turčija zastran prehoda vojnih ladij skozi Dardanele, ko bi prišlo do rusko-angleške vojne. Izjavili so, da po njih mnenji Turčija ne sme pustiti vojnih ladij skozi Dardanele, ker je to mejnarodno vprašanje.

Grško ministerstvo dalo je svojo ostavko, ker je propalo pri volitvah. Kdo dobi nalog, sestaviti novo vlado, še ni določeno.

Francoska vlada sklenila je generalu de Courcy-ju, ki odide konci tega meseca v Tonking, izročiti z glavnim poveljništvom tudi vse vojaške in civilne oblasti v Anamu in Tonkingu.

Sedaj se zopet govori, da **italijanske** čete zamenijo angleške v Egiptu, ko bi poslednje morale oditi zaradi vojne z Rusijo. Italija je neki tudi za to, da se angleškim parnikom dovoli prehod skozi Dardanele. Italija hoče porabiti angleško zadrego, da povekša svoj upliv v orijentu.

Domače stvari.

— (Nove volitve za državni zbor) bodo, kakor se z Dunaja poroča, v 8. dan junija.

— (Deželni šolski svet kranjski) imel je v 9. dan t. m. sejo, pri katerej je eden član predlagal, naj se razširi slovenski učni jezik na tukajšnje c. kr. izobraževališča za učitelje in učiteljice, na vadnici, s slednjima združeni, in na nadgimnaziji v Ljubljani in v Rudolfovem ter da naj referent o tem v prihodnji seji poroča.

— (Vabilo k LXVIII. odborovi skupščini „Matice Slovenske“) v sredo 29. aprila 1885. l. ob 5. uri popoldne v Matičini hiši na Kongresnem trgu št. 7. Dnevni red: 1. Potrjenje zapisnikov o LXVII. odborovi seji in o XX. rednem velikem zboru. 2. Naznanila prvosedstva. 3. Volitev prvosednika, njegovih namestnikov, blagajnika in pregledovalca društvenih računov. 4. Volitev odborovih odsekov. 5. Poročilo tajnikovo. 6. Poročilo gospodarskega odseka. 7. Posameznosti.

— (Trgovinska in obrtniška zbornica za Kranjsko) ima v soboto dne 25. t. m. ob 10. uri dopoldne v mestni dvorani redno sejo. Dnevni red: 1. C. kr. dvorni svetnik gosp. Rudolf grof Chorinsky odpre trgovinsko in obrtno zbornico. 2. Ustanovitev zbornice, volitev predsednika in podpredsednika.

— („Jurčičevih zbranih spisov“) izšel je ravnokar IV. zvezek. Vsebina: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. IV. Dva brata. Resnična povest. Te povesti bile so natisnjene: dve v „Slov. Glasniku“, jedna v „Slov. večernicah“, jedna pa v „Koledarčku družbe sv. Mohorja“, in redek bil je že domoljub, ki jih je še imel. Zato je ta IV. zvezek nam posebno prav prišel in nikdo ne bode opustil prilike, da si popolni nedostatek v svoji knjižnici s tem zvezkom. IV. vezek Jurčičevih spisov ima 292 strani, a stane nevezan 70 kr., elegantno vezan 1 gld. 20 kr. Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 60 kr. izvod, ako si naroče skupno po 10 izvodov ter zanje pošljejo naročilno vsoto 6 gld. Naročnina pošilja se najprikladneje s poštними nakaznicami pod naslovom: dr. Jos. Starč v Ljubljani, Marije Terezije cesta 5.

— (Knafljeve ustanovine) za Dunajske vseučilišnike s Kranjskega, o katerih se nam je o svojem času z Dunaja poročalo, da za zimski tečaj razpisane neso bile, razpisane so sedaj za tekoči poletni tečaj. Praznih je 10 mest po 240 gld. na leto in prošnje zanje je uložiti do 10. dne maja t. l. Uzrok, da so za jeden tečaj se ustavile, je baje ta, ker po hišah na Dunaji, v katere je kapital založen, stanovanja neso bila oddana in ni bilo od tod tekočega dohodka.

— (Iz Gorice) se nam piše v 23. dan t. m.: C. kr. namestništvo v Trstu imenovalo je g. Frana Žepič-a, učitelja in začasnega voditelja slov. oddelka tukajšnje deželne kmetijske šole, članom izpraševalne komisije za ljudske in meščanske šole za kmetijske predmete.

— (Umrl) je protekli teden g. Lavoslav Pachmann, medicinec na vseučilišči v Pragi in jedini sin znanega zdravnika g. Fr. Pachmanna v Ilirski Bistrici. Lahka mu zemljica!

— (V Ormoži) bile so v 16. dan t. m. občinske volitve v III. razredu. Udeležitev bila je srednja. Volilcev je v tem razredu 163, volit prišlo jih je 99. Narodna kandidata gg. dr. J. Omulec in J. Žinko izvoljena sta jednoglasno, nemškutar-ska kandidata dobila sta po 68 glasov. Narodna stranka po tem izidu ni poražena, pri prihodnjih volitvah bode lahko zmagala, ker je nemškutar-sko gospodarstvo slabo.

— (Delo po kaznilnicah.) Pravosodni naš minister je prošlega tedna naslednji ukaz doposlal vsem višjim državnim pravdnishtvom: da kolikor moči potihnejo obrtnikov tožbe, da njim delo kaznilniško napravlja konkurencijo in krati zaslužek, ukazuje se višjim državnim pravdnishtvom, ki vodijo kaznilnice: 1. naj se za tista obrtna dela, izlasti krojaška, čevljarska, mizarska itd., ki se v državni režiji po kaznilnicah napravljajo za vnanje in za-

sobne ljudi, cena tako uravna, da bode brez škode za delo tisti ceni kolikor možno jednaka, kakeršna za istovrstna dela ustanovljajo svobodni obrtniki; 2. naj se pri obnavljanji pogodb z zasobnimi podjetniki o oddaji kaznjenskih moči tolikina mezda določuje, da se kolikor možno odganja konkurencija in kvara po nji od obrtnikov; 3. naj se v vsaki taki novi pogodbi zasobni podjetnik zaveže, da ne bo prodajajo svoje kaznilniške izdelke v zborniškem okraji, kjer je kaznilnica, delal konkurencije malemu obrtu v zborniškem okraji; slednjič 4. naj se novi cenovniki in mezdovniki, predno so definitivno ustanovljeni, predlože v odobrenje pravosodnjemu ministerstvu. — Ta ukaz ima gotovo dober namen in tudi sredstva v sebi, da se preprečujejo hudi nastopki kaznilniškega obrta za našega malega obrtnika. Več kakor od zakona pa je zavisno od prave, dobre izvršitve njegove.

— (Vojaško.) Te dni se premestujejo tisti topničarstva našega oddelki, ki to morajo storiti vsled reorganizacije topničarstva. Iz Ljubljane odideta dve lahki bateriji bivšega topničarskega polka št. 12. na Dunaj k novoosnovanemu topničarskemu polku št. 14.

— (Zdravnico za duhovnike) gradi „Duhovniško podporno društvo škofije Lavantinske“ v Dobrni pri Celji. V 20. t. m. je slovesno temeljni kamen uložil dekan gosp. Gajšek, ki je tudi največ iz svojega pripomogel, da se je začela graditi taka hiša.

— (V Krškem) bode v nedeljo 26. t. m. ob 11. uri dopoldne v risarski dvorani govoril meščanski učitelj g. F. Seidl o meteorologiji ali vremenstvu. Ustopnina je 30 kr. za osebo in se bode porabila, da se poplačajo brzobjavna vremenska poročila, ki se bodo naročila v Beči pri c. kr. osrednjem zavodu za meteorologijo.

— (Ogenj.) Pogorelo je včeraj na Berdu 16 poslopij in znaša škoda nad 15.000 gld. Ogenj je baje nastal, ko so skale razstreljevali.

— (Okrajna posojilnica v Krškem) je bila dne 14. t. m. od okrožnega sodišča v Rudolfovem registrovana in v ondotni zadružni register upisano načelstvo nove te posojilnice, obstoječe iz gg. Iv. Knava, vikar v Krškem, kot ravnatelj, Ivan Lapajne, šolski ravnatelj, kot njegov namestnik in tajnik, Iv. Pfeifer, trgovec v Leskovci, kot blagajnik, Anton Jugovec, meščan in pek v Krškem, kot preglednik, in Anton Jurčec, meščan in klobučar v Krškem, kot odbornik.

— (Literarno-zabavno društvo „Triglav“) ima svoje prvo redno zborovanje v soboto dne 25. t. m. v gostilni „zum wilden Mann“ in sicer ob 8. uri zvečer. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo revizorjev. 3. Pogovor o izletu. 4. Slučajnosti. Gosti dobro došli!

— (Šematizem Tržaško-Koperske škofije) za 1885 l. dobili smo te dni. Vsa škofija broji v 16. dekanijah 326.033 duš in 286 duhovnikov, a mej temi duhovniki je 38 umirovljenih, 5 pri mornarici, 16 jih poučuje veronauk, 22 opravlja druge posle, tako da jih preostaje za dušobrižnost le 205, in manka 18 župnikov, 51 kaplanov itd., vsega vkupe 102 duhovnika. Tužna Istra je tudi v tem oziru na slabem in malo je upanja, da bi se kmalu zboljšalo, kajti novomašnikov odšlo je na službe le 8, smrt pa je pokosila v letu preteklem deset delavcev v vinogradu Gospodovem (Fr. Kraljič, Florijan Zalokar, Anton Bole, Fr. Pogorelec, Fr. Logar, E. Jelušič, Mat. Paumann, Jos. Schneider, Mat. Zimmermann, Fr. Gnezda).

— (Premembe v Tržaško-Koperski škofiji.) Gosp. Josip Bartl imenovan je župnik v Jelšanah; izpraznjeno župnijo v Ospu opravljal bode g. Filip Vončina. G. Jurij Matušić imenovan je upraviteljem župnije v Lindaru, gospod Jarnej Vitezić upravitelj v Humu, g. Ljudevit Vodo-pivec upravitelj kuracije v Pomjanu. Premošeni so gg.: Jarnej Križaj za kaplana v Plavije! gosp. Dragotin Miklavčič v Skedenj; g. Ivan Mlakar v Pazin. Nastavljeni so mladomašniki: gosp. Josip Bekar v Dolino, g. Fran Fonda v Kosto Bono, g. Ivan Pipan v Lanišče, gosp. Anton Ščulac v Moščenice, g. Fran Sila v Oprtelj, g. Lovro Zartotti v Umag.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 24. aprila. „Wiener-Zeitung“ objavlja cesarski patent z dne 23. aprila, s katerim se razpusti državnega zbora zbornica po-

slancev ter ukaže, da se takoj razpišejo in izvrše splošne nove volitve.

London 24. aprila. V sobi, kjer je bila eksplozija, našli so pod razvalinami cifernico in uro, bržkone dele peklenkega stroja. Ranjeni uradnik se že boljši počuti. Škoda ni posebno velika, ker je menda bilo malo razstreliva. Angleško-ruski odnosi še vedno jako ozbiljni. Jutri zopet ministerski svet.

Pariz 23. aprila. „Journal Paris“ objavil je brzojavko, da bode cesar Viljem mej Rusijo in Anglijo posredoval in da Rusija vsprejme to posredovanje, ako se tudi Anglija brez pridržka in odkritosrčno za to odloči.

Pariz 23. aprila. „France“ piše, da je v Kajiri sedem ljudi za kolero umrlo.

London 23. aprila. V neki sobi admiralskega poslopja bila je dopoldne eksplozija. Jeden uradnikov teško ranjen. Preiskava pokazala je, da je eksplozija navstala vsled dinamiške bombe, katero je nekdo skozi okno v sobo vrغل.

Razne vesti.

* (Glasbeni kongres na Dunaji.) Avstrijska vlada razposlala je ravnokar tujim državam vabila na mejnarodni glasbeni kongres na Dunaji. Namen temu kongresu, kateri bode zboroval meseca julija t. l. v naši prestolnici, je jednota glasba glasbenih umotvorov. Mejnarnodnega shoda udeležili se bodo razni glasbeniki, skladatelji, fiziki, učenjaki in izdelovalci glasbenega orodja.

* (Linné-jev spomenik.) V Stockholmu odkrili bodo 13. maja t. l. svetovno slavnemu botaniku Linnéju na čast krasno izdelan spomenik. Pri tej svečanostni priliki praznovala se bode tudi narodna veselica.

* (Prestol na dražbi.) Prestol Ludovika XIV. prodajal se je pred nekoliko dnevi v hotelu Dronot v Parizu. Na prodaj stavljal se je za 25.000 frankov. Prva ponudba bila je 5000 frankov, naposled prodal se je stari prestol vendar za 6500 frankov.

* (Potresi v Španiji) jeli so se pretekle dni zopet ponavljati. Tako imeli so v Villanuevi de Concepcion v pokrajini Malagi močan potres, vsled katerega so se naredile globoke in široke razpoke v zemlji in je reka, stopivši iz svoje struge, preplula bregove.

* (Ognjenik Etna.) Iz Katanijske se poroča, da sedaj v ognjeniku Etni strašno vre. Ljudstvo okoli Katanijske in po bližnjih selih živi v vednem strahu in trepetu, boječ se groznih prizorov, katerih pričakujejo vsak čas. Neprenehoma se čuje v gori strašno otlo bobnenje, kakeršno je navadno ob velikih in silnih potresih. Sicer pa je po okolici silna in neznosna vročina, kakor meseca julija ob pasjih dneh.

Tuji:

23. aprila.

Pri Slovci: Lemnerger, Springolo z Dunaja. — Pl. Bersa iz Idrije. — Demšar iz Železnikov. — Tscheppe, Angelino z Dunaja.

Pri Malici: Dumcan iz Trsta. — Frubman, Hild, Singer iz Grada.

Pri avstrijskem cesarji: Felde iz Št. Petra. — Moreutti iz Kočevja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. aprila	7. zjutraj	735.44 mm.	9.0° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	732.34 mm.	22.5° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	732.75 mm.	13.2° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura 11.6°, za 1.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 24. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld.	—	kr.
Srebrna renta	81	45	„
Zlata renta	105	90	„
5% marena renta	96	30	„
Akcije narodne banke	8.1	—	„
Kreditne akcije	281	80	„
London	126	25	„
Srebro	—	—	„
Napol	9	97	„
C. kr. cekini	5	90	„
Nemške marke	61	65	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	126	„
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	170	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	105	10	„
Ogrska zlata renta 6%	93	65	„
„ papirna renta 5%	89	45	„
5% štajerske zemljišče odvez obilg	104	—	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	115	„
Zemlj. obé. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	50	„
Prior. obilg. Elizabette zapad. železnice	113	—	„
Prior. obilg. Ferdinandove sev. železnice	105	25	„
Kreditne srečke	100 gld	179	„
Rudolfove srečke	10	18	„
Akcije anglo-avstr. banke	120	96	„
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	213	—	„

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšel in se dobiva:

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Razglas.

Vsled dovolitve c. kr. deželnega sodišča Ljubljanskega z 28. dne februarja l. 1885 št. 1477 določuje se rok za javno prodajo še preostalega premakljivega blaga, spadajočega v konkursno maso po Josipu Zenari-ju

v 1. dan maja 1885 in prihodnje dni vsakokrat dopoldne od 9.—12. in popoldne od 3.—6. ure v hiši št. 9 na Frana Josipa cesti s tem pristavkom, da se bodo posamezne stvari, ki se imajo takoj plačati in odstraniti, v sporazumljenosti z upraviteljem konkursne mase oddajale tudi pod inventarno ceno.

V Ljubljani, 24. dne aprila 1885.

Ivan Gogola,

(238—1)

c. kr. notar kot sodn. komisar.

Čebelarji naši, pozor!

S tem naznanja podpisani, da ima več stotov zdravega

pitamea,

to je, medu za pitanje čebel, na prodaj. Prodaja ga na debelo, v celih škafih, po 80 kr. stari funt, na drobno pa po 33 kr. Čebelarji, bodite brez skrbi, da pri meni dobite zdrav in dober med, kajti jaz imam sam čebele — in sicer 42 plemenjakov, nekaj prav močnih, ter sedaj pričakujem reje — ter pitam jih z istim medom, kakor ga prodajam. Prav nobenega razločka ne delam. Drage čitatelje pa prosim, da naj opozorijo na to čebelarje, kateri morda sami lista ne čitajo.

Peter Pavlin,

Pred Konjušnico št. 7, Trnovsko predmestje, v Ljubljani.

(236—1)

Štacuna z mešanim blagom

ali tudi le prostor, kjer je prej že bila, se išče v kakem večjem kraju Kranjske. Ponudbe prevzame iz uljudnosti pod črkama C. P. upravništvo „Slov. Naroda“. (237—1)

Izurjeni čevljarji

za ročno delo se vsprejmo (239—1)

v čevljarški tovarni D. H. Pollak & Co., v Gradci, Plabutscherstrasse 13.

Krčma na prodaj

v prijetnem, dobro obljudenem kraju na okrajni cesti Celje-Št. Jurij, le pet minut od železniške fabrike in postaje v Storeh; posloplje je vse v dobrem stanu, obstoji iz 2 sob za goste, 2 sob za stanovanje, kuhinje, kleti, kegljske, potem je kravji hlev in svinjak; zemljišča je 2 1/2 orala zraven. Proda se zaradi rodbinskih razmer takoj prav za ugodno ceno. Več pove posestnika gostilne Apol. Pleše, pošta Store, Štajersko. (226—2)

Mejnarnodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovredni parniki te linije vozijo redno v Novi Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Germania“, odhod okoli 5. dne maja 1885. Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold. Potniki naj se obrnejo na (216—4)

J. TERKULE,

generalnega pasaznega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglajen, generalnega agenta v Trstu.

Kuverte s firmo

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

To fino in dobro Burgundsko vino Ogerske (francoske trte, nasajene v obširnih vinogradih mojega svaka Josipa pl. Czeke v Kiseku na Ogerskem je izvrstno desertno vino, katero priporočajo slavni zdravniki zaradi njega milobe in izvrstnih svojstev pri želodčnih boleznih, pomankanju krvi, oslavljenju, diarrih in reconvalescenci z izrednim uspehom. — Zdravilnica v Lindewiese (Slezija) uporablja to vino že več kakor 15 let in priporoča posebno kot okrepilno pri reconvalescenci. Vino se ne sme piti mrzlo, ampak se mora pred porabo pustiti, da dobi temperaturo sobe. (44—8)

Burgundsko vino.

Jedino zalogo za Kranjsko

ima

LEKARNA TRNKOCZY

v Ljubljani, Mestni trg.

— Vsaka steklenica ima zaradi pristnosti varstveno marko in grb. —

Velika steklenica velja 80 kr., 10 steklenic 7 gld.

Prazne steklenice se nazaj vzemo. — Po pošti se pošlje najmanj 5 steklenic.

Poročilo velike važnosti!

Zanesljivo in radikalno ozdravljenje epilepsije (padavice)

z novim, temeljito izkušenim sredstvom.

Dočim se je tudi po neprestani porabi bromovega kalija le v redkih slučajih moglo konstatovati ozdravljenje te bolezni, se je sedaj posrečilo pripraviti zdravilo, ki je pokazalo največje uspehe, zanesljivo in radikalno pomaga v vseh kroničnih slučajih ter je zategadelj velikega pomena za vse bolnike, ki so dozdaj zastojali iskalci pomoči proti tej strašni bolezni.

Mnogobrojna spričevala in premije od oseb vseh stanov.

Za ozdravljenje potrebna zdravila z vodilom, kako jih rabiti, razpošiljajo se v originalnih zavitkih proti poštenu povzetju ali predpošiljati zneska 20 frankov ali 16 mark. (110—9)

Naročila naj se adresujejo neposredno na me.

S. Riebschläger, specialist.

Berlin S., Brandenburgstrasse 35.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v elodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnjenost, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli, (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, prebiloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vratu, jetra in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na Dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešimovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironeoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celji: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Skofjeji Loki: lekar Karol Fabiani. V Reki: lekar Ant. Mizzan.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno besedo: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapечатena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapечат z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nima te znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj naznani, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (90—11)